

Bezhlavě bloudím chodníkem a prst v rypáku mám
narvu se tvrdým rohlíkem, jsem prvně v městě sám
máma mě z domu vyhnala, táhni synku dál
ani buchtu mi nedala, živit se budu sám.

Říkej mi milí přátelé, za nosem táhni dál
tramvaj prej seno nežere, já jí jen poplácal
za svitu žlutejch neonů, v sandálech číslo pět
kalhoty modrý do zvonu, já jedu bourat svět.

Já jsem hloupej Honza z Nemanic
mladej, blbej, hodnej nemám nic
mám to jednou, dvakrát za měsíc
a stejně jsem na světě rád.

Kde je to snový království, já prošel cesty půl
stejně by asi na trůně seděl zas nákej vůl
vrátím se domů, za pecí kouzelněj je svět
už cejtím buchtu, telecí, mámo já bych jed

Já jsem hloupej Honza z Nemanic
mladej, blbej, hodnej, nemám nic
mám to dvakrát, třikrát za měsíc
a stejně jsem na světě rád.

Já jsem hloupej Honza z Nemanic
mladej, blbej, hodnej nemám nic
mám to jednou, dvakrát za měsíc
a stejně jsem na světě rád.

Já jsem hloupej Honza z Nemanic
mladej, blbej, hodnej nemám nic
v létě je mi kláda, v zimě hic

a všichni mě můžete srát...